

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt I. Castrum Bullonium, vt in Ecclesiæ Leodiensis ius, ditionemque
transierit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

S. LAMB. MA. TRIVM. BVLL. 201
busque auxerunt, ac ditarunt. Ne-
que hoc tantum in eius primordijs:
sed & deinceps constitutam iam, &
roboratam, magis etiam, magisque
ornarunt. Taceo alios. Heros ille
Godefridus Bullonius, Terræ San-
ctæ Vindex, & Recuperator, Bullo-
nium, Castrum suum ei attribuit,
huius Triumpho, quod iam scribere
instituumus, nobile argumentum.

CAPVT I.

*Castrum Bullonium, vt in Ecclesiæ
Leodiensis ius, ditionemque
transierit.*

IGITUR Godefridus Bullonius,
cum memorabilem illam expedi-
tionem moliretur, quâ Terram re-
cuperaret, Christi Seruatoris nostri
vestigijs calcatam, & consecratam;
videretque id sine magna pecunia-
rum vi, humanitus prestari non pos-
se: quæcumque possidebat, distra-
here aggreditur, vt esset, quo & im-
mensi

God.
Bullo-
nius bel-
lum Sa-
crū ma-
ditatu

*Bullonij
Castri
situs,*

mési belli sumtibus sufficeret; & tot egenorum, atque oppressorū Christianorum inopiam subleuaret. Erat illi præter alia, Bullonium, Arx, (Castrum vulgo dicebant, hodiéque dicunt: quo & nos nomine deinceps utemur) in confinibus duorum Regnorum, Westrasia, & Austrasia, siue mauiis, Francia, & Lotharinga sita.

& ingenium.

Rupes est vndique abrupta, atque ea altitudine ardua, vt in cælum ipsum vertice minari videatur. Alluit vtrimque Symois fluuius, ac locum suo apte ingenio inaccessum, magis etiam munit, protegitque. Scopuli circumquaque intercisi, nubium potius, quàm saxorum speciem præbent, æqui ipsis nubibus. Accessit ad naturam, artis quoque molimen, quo vtroque factum est, vt qui impositum Castrum teneat, nihil, nisi è cælo vereri possit. Neque aquæ copia deficere potest, magnum obsessis solatium. Nam ex

eo, quem dixi fluuio, ad omnem
 vsum semper tutò hauriri potest. Ad
 hoc, circumiecti vndique condensi
 saltus, duùm fere miliarium spatio,
 qui præangustis, & anfractuosis se-
 mitis, vix singulis expeditis homini-
 bus, nedum exercitibus impeditis,
 transitum, nisi malignum, & ini-
 quum præbeant.

Ex hoc Castro, crebræ fiebant in
 fines Leodiensium, excursiones, *Prada*
 molestiâ & damno insignes. Direc- *inde in*
 tiones, furta, latrocinia, cædes, quo- *Dictionē*
 tidiana erant. Neque tum satis vi- *Leod.*
 rium in Episcopo Leodiensi erat, vt
 hæc tanta mala amoliretur: maximè
 cum non iusti hostis ritu, sed Prædo-
 num defultorio more grassarentur.

Sed, vt ad Godefridum redeam, *Bulloniâ*
 hoc quoque Castrum, Hierosoly- *venale.*
 mam petiturus venale proponit.
 Erat eâ tempestate Leodiensis An-
 tistes, Obertus, prudentiâ, animique
 magnitudine, cum plærisque supe-
 riorum, comparandus. Is, postquam
 intellexit,

Obertus
Episc.
Leod.
emissioni
animum
adiicit.

intellexit, venale id Castrum esse, ad illud mox animum adiecit; secum haud absurdè reputas, si illud Ecclesiaz suæ adiungere posset, magnum se pretium operæ facturum: quippe cum illa, quæ dixi incommoda eo pacto tollerentur; & vtriusque Regni paci, & tranquillitati consulere-
retur.

Obertus tamen minimè commodum ratus, præpropere animum illum suum prodere, quod præter alia etiã pecuniæ inopia obstaret: maiorem oportunitatem expectans, Divinæ Providentiæ totam rem commendavit.

Nec diu factum est, cum eâdem utique Providentiâ stimulante, Godofridus *Obtulit Beatae Virgini* (verba veteris Scriptoris, qui rei gestæ intererat) *et pio Martyri, prædictum Castrum, ob memoriam animarum Prædecessorum suorum, conditione interpositâ, ut, si intra tempus præfinitum à se, vel à suis successoribus tribus, quos ipse*

ipse præscripserat, non redimeretur, deinceps Possessio, sicut diuiserat, cum Castello, in totum tempus, Ecclesia assignaretur.

At Episcopus, satis gnarus, pietatis & misericordiae causâ, vndique etiam ex sacro Thesauro, licere aurum, opesque impendere; iudicauit, antequam talis occasio elaberetur è manibus, pecuniam emtioni necessariam conficere. Ipsum igitur S. LAMBERTI loculum, crustis aureis regificè contectum, per pium sacrilegium nudat: ac præterea, aurum, argentum, gemmas, & quæ cætera variarum toto Episcopatu Ecclesiarum, pretiosa ornamenta erant, contrahit, atque ex illis, mille, trecentas argenti marcas (pecuniae genus est, & reiparum hodie notum) redigit: *Cassa emit.* *strum eo argento emit, & tot mala, quæ paulo ante memorabam, redimit.*

Hic ego Lectorem monendum duco, antiquum Scriptorem, (vt ex eius

eius verbis, suprâ positis, constat) videri iudicasse, Castrum Bullonium à Godefrido, Leodiensi Ecclesiæ dono datum: & tamen rursus asserere, pecuniâ idem comparatum. Hæc quomodo conciliem non video, nisi si dicam, reuera donatum esse; & pecuniam, quæ longè infra iustum pretium esset, tanquam honorarij loco datam, aut, vt firmior ipsa donatio esset, additam illam pecuniam, vt emptio potius, quam donatio censeretur.

Quidquid eius sit, Dux Bullonius Hierosolymam abiit; tres hæredes, qui soli Bullonium ex pacto redimere poterant, diem suum obierunt: atque ita Castrum Leodiensi Ecclesiæ, vt proprium, perpetuumque mansit. Fuit ea possessio pacifica, ac tranquilla, non modò quoad vixit Obertus; verum etiam, quàm diu Episcopatus clauum, Fredericus, & Albero eius nominis primus, proximi Oberto successi, tenuère.

CAP.